

સામાયક સૂત્ર.

૫૨૦ અર્થ સહ.

અને

મહાવીર જિન મંડળીમાં ગયાતા
રાસાદિ સ્તવનો.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

મહાવીર જિન મંડળી.

મુંબઈ.

રાજ્યભક્ત પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
સાંકળચંદ મહાસુખરામે છાપ્યાં.

સંવત ૧૯૫૨—સને ૧૮૯૫.

૬૫૬૦

સામાયક સૂત્ર.

અર્થ સહિત.

સામાયક લેવાની વિધિ.

પ્રથમ ઉચે આસને પુસ્તક પ્રમુખ
મુકીને શ્રાવક શ્રાવિકાએ કટાસણું, મુહુપતિ,
અવળો લેઈ શુદ્ધ વસ્ત્ર પેહેરી જગ્યા પુજી
કટાસણા ઉપર બેસી મુહુપતિ ડાબા હાથ-
માં મુખ પાસે રાખી જમણે હાથ થાપના
સનમુખ રાખી ૧ નવકાર ગણી સુત્રાં કહેવાં

અથ નવકાર (પ્રથમ મંગળ.)

નમો અરિહંતાણું—બાર ગુણે કરી વિરાજ
જમાન જે અરિહંત ભગવાન તેમને
નમસ્કાર થાએ.

નમો સિદ્ધાણુ—આઠ ગુણોએ કરી સહિત
જે સિદ્ધ ભગવાન તેમને નમસ્કાર
થાઓ.

નમો આયરિઆણુ—પાંચ પ્રકારના આ-
ચારને પાળનાર અને છત્રીશ ગુણો-
એ કરી સહિત હોય એવા આચા-
રજ ભગવાનને નમસ્કાર થઓ.

નમો ઉવઝાયાણુ—પચીસ ગુણોને ધારણ
કરનાર ઉપાધ્યાયજીને નમસ્કાર
થાઓ.

નમો લોએ સબ્બ સાહુણુ—અઢીઢીપન્ન
લોકમાંના સર્વ સાધુઓ જે સત્તા-
વિંશ ગુણોએ કરી સહિત હોય તેમને
મારો નમસ્કાર થાઓ.

અંતે પંચ નરાઠ્ઠારો—એ પંચ પરમેષ્ઠીને
નમસ્કાર છે.

સંવ પાવ પાણાસણા—એ સર્વ પાપને
નાશ કરવાવાળા છે.

મંગલાણું ચ સંવેસિં—સર્વ મંગળમાં
પદમં હવઈ મંગલ—એ પેહેલું મંગળ છે. (પછી)

અથ પંચિંદિય.

પંચિંદિય સંવરણા—પાંચ ઈંદ્રીને વશ કરે.
તહુ નવવિહુ બંભચેર ગુત્તિ ધરો—નવ ભેદે
બ્રહ્મચર્યની ગુપ્તી ધારણ કરે.

ચઉવિહુ કસાય મુકકો—ચાર પ્રકારના
કષાયને છાંડે

ઈઅ અઠારસ ગુણેહિ સંબુતો—એ અઠાર
ગુણે સંયુક્ત ગુરૂ આચાર્ય છે.

પંચ મહાન્વય બુતો—પાંચ મહાવૃત્તે યુક્ત છે.

પંચવિહાચાર પાલણુ સમચ્છો—પાંચ વિધ
આચાર પાળવો સમર્થ છે.

પંચ સમિત્યો તિ ગુત્તો-પાંચ સમિતિ અને

ત્રણ ગુપ્તી એ આઠ વચન પાળે.

છત્તીસ ગુણો ગુરૂ મળે-એવા છત્રીશ તેને

છત્રીસગણા કરે તે ગુણ સહિત મારા

ગુરૂ છે.

(૫છી)

અથ ઇચ્છામિ ખમાસમણ.

ઇચ્છામિ—ઇચ્છું છું.

ખમાસમણો—ક્ષમા સહિત સાધુ.

બંદઉન્નવણિજ્ઞાએ નિસીહિઆએ-વાંદવાને,

શરિરની શક્તિ સહિત પાપ વ્યાપારનો

નિષેધ કરીને.

મથ્યએણુ વંદામિ-મસ્તક વડેવાંદુ છું (૫છી)

અથ ઇરિયાવહિયા

ઇચ્છાકારેણુ-ઇચ્છાએ કરીને.

સંહિસહુ ભગવંત-ભગવંત આદેશ આપો.

ધરિયાવહિયં પડિક્કમામિ-માર્ગમાં ચાલતાં

જે પાપ થાય તેથી હું નિવરતું છું
 ઇચ્છું ઇચ્છામિ પડિક્કમિઉં-મારા મનની

ઇચ્છાએ પાપને પરીહરવું તે ઇચ્છું છું
 ધરિયા વહિયાએ-માર્ગમાં ચાલતાં જીવની.

વિરાહણાએ-વિરાધના થઈ હોય.

ગમણાગમણે-જતાં આવતાં.

પાણુક્રમણે-કોઈ જીવ ચાંપ્યો હોય.

બીયક્રમણે-બીજ સુકાં લીલાં ચાંપે.

હરિયક્રમણે-લીલી વસ્તુ ચાંપી હોય.

એસાઉત્તિગ-ઠારનું પાણી તથા કિડીઆફું.

પણુગદગ-પાંચ વર્ણી સેવાલ (નિલ કુંગ)

તથા કાચું પાણી.

મટ્ટી મક્કડા-માટી, કરોળીયાના પડ.

સંતાણા સંકમણે-સંતાપ્યા હોય, ચાં-

પ્યો હોય.

જે મે જીવા વિરાહિયા-મેં જે જીવની
વિરાધના કીધી.

એગિંદિયા-એક ઇંદ્રીવાળા, (પૃથ્વી, પ્રાણી,
અગ્ની, વાયરો અને વનસ્પતી.)

બેઇંદિયા-બે ઇંદ્રીવાળા, (કીડા, અળસીયા
પાણીના પુરા વિગેરે.)

તેઇંદિયા-ત્રણ ઇંદ્રીવાળા, (માંકણ, કીડી,
મંકેડા વિગેરે.)

ચઞ્ચરિંદિયા-ચાર ઇંદ્રીવાળા, (માંખી, બ-
મરા, કુદાં વિગેરે.)

પંચિંદિયા-પાંચ ઇંદ્રીવાળા, (મનુષ્ય, ત્રી-
જંચ વિગેરે જીવોને).

અભિહુયા-સામા આવતાં હુણ્યા હોય.

વત્તિયા-ધુળે કરી ઢાંકયા હોય.

લેસિયા-ભુમી સાથે ભીંતે બસ્યા.

સંઘાઈયા-માંડો માંડે શરીરે શરીર મે-
ળવ્યાં હોય.

સંઘટિયા-એક પાસુ ફેરવી પીડા કરી.

પરિયાવિયા-પીટયા એટલે પરિતાપ ઉ-
પજાવ્યા.

કિલામિયા-જેથી કોઈના હિલને અફસોસી
ઉપજી હો.

ઉદવિયા-ઉપદ્રવ કર્યા, ત્રસવ્યા હોય.

ઠાણાઓઠાણું સંકામિયા-એક સ્થાનકથી
બીજે સ્થાનકે મુકયા હોય.

જિવિયાઓ વવરોવિયા-આવખા થકી ચુ-
કાવ્યાં.

તસ્સ મિછીમિ દુઝડ-તે પાપ મિથ્યા-
નિષ્ફળ થાઓ. (પછી)

અથ તસ્સઉત્તરી.

તસ્સ ઉત્તરી કરણેણુ-તે પાપ શુદ્ધ કરવાને.

પ્રાયશ્ચિત્ત કરણેણુ-તે પાપ છેદ કરવાને.
 વિસોહી કરણેણુ-આત્માને શુદ્ધ કરવાને.
 વિસદ્ધી કરણેણુ-આત્માને માયાદી ત્રણ
 શબ્દ્ય રહિત કરવાને.

પાવાણુ ક્રમ્માણુ-પાપ કર્મ તેને.

નિગ્ધાયણુકાએ-ટાળવાને અર્થે.

હામિ કાઉરસગ્ગ-કાઉરસગ્ગ કડું છું.(પછી)

અથ અન્નથ્ય ઉસસિએણુ.

અન્નથ્ય ઉસસિએણુ-કાવા હાલે તો ભંગ

ન થાય, ઉંચો શ્વાસ લેતાં.

નીસસિએણુ-નિચો શ્વાસ લેતાં.

પ્રાસિએણુ-ઉપરસ આવે તો.

છીએણુ-છીંક આવે તો.

જાંભાઈએણુ-જગાસુ આવે તો.

ઉકડુએણુ-ઓડકાર આવે તો.

વાય નિસગ્ગેણુ-વાયરો સંચરવે કરી.

ભમલિએ-ભમરી આવવે કરી.

પિત્તમુદ્ધાએ-પિત્તની મુછાઢીકે.

સુહુમેહિં અંગ સંચાલે હિં-શરીરને ઉક-
રાંટો આવવે કરી.

સુહુમે હિં ખેલ સંચાલે હિં-ખવાખો આ-
ધો પાછો નાંખવે કરી.

સુહુમે હિં ઢીકું સંચાલે હિં-આંખની દ્રષ્ટી
આધી પાછી કરવે કરી.

એવમાઈએ હિં આગારે હિં-એ આદે દેઈ
ખીજા પણ આગારથી.

અભગ્ગો-મારો કાઉસ્સગ્ગ ન ભાંગો.

અવિરાહિઓ-વિરાધના રહિત.

હુન્ન મે કાઉસ્સગ્ગો-મારો કાઉસ્સગ્ગ
હોય.

ભવ અરિહંતાણું ભગવંતાણું-જ્યાં સુધી

અરિહંત ભગવંતનું નામ લઉ ત્યાં સુધી.

નમુકકારેણુ'—નેાકારનો પદ ક૩'.

ન પારેમિ તાવકાય'—ન પાણુ' ત્યાં લગી
કાયાને.

ઠાણેણુ'—એક ઠેકાણે,

મેાણેણુ'—મૌનથી (આણુખાલવે.)

જાણેણુ'—ધ્યાનથી.

અપ્પાણુ' વોસરામિ—કાયાને તણુ' છુ'.

(પછી ૪ નવકારનો અથવા ૧ લોગસ્સને
કાઉસગ્ગ કરી પ્રગટ લોગસ્સ કેહેવો.)

અથ લોગસ્સ.

લોગસ્સ ઉજ્જનેઅગરે—લોકને વિષે ઉચોત-
ના કરનાર.

ધમ્મ તિથ્થયરેજિણે—ધર્મ તિર્થના કરણુદાર
અરિહંતે કિત્તઈસ્સં—કર્મરૂપ વેરીના હણુના-
રની કિર્તી ક૩' છુ'.

અઉવિસંપિ કેવલી—એ ચોવીસે કેવળી છે.

ઉસલ મજિયાં ચ વંદે-પેહેલા શ્રી રિખવ
 દેવ, વળી ખીજ અજીતનાથને વાંદું છું.
 સંભવ મલિણદણું ચ સુમધ્ય-૩જા સભા-
 નાથ, ૪થા અભિનંદન, ૫મા સુમતિનાથ.
 ૫જીમપ્પહું સુવામં જિણું ચ ચંદ્રપ્પહું વદે-
 દહા પદ્મપ્રભુ, ૭મા સુપાર્શ્વનાથ, રાગ
 દ્વેષના જીતનાર ચંદ્રપ્રભુને વાંદું છું.
 સુવિહિં ચ પુષ્કલ-સુવધિનાથ તથા પુ-
 શ્કલ એ બે નામ ૯ માંના.

સીઅલ સિજ્જંસ વાસુપુજ્જંચ-૧૦ મા
 સિતળનાથ, ૧૧મા શ્રેયાંસનાથ, ૧૨મા શ્રી
 વાસુપુજ્ય વિમલ મણુંતં ચ જીણું-૧૩મા
 વિમળનાથ,

૧૪મા અનંતનાથ રાગ દ્વેષના જીતનાર.
 ધમ્મં સંતિ ચ વંદામિ-૧૫મા શ્રી ધર્મના-
 થ ૧૬મા શ્રી સાંતિનાથને વાંદું છું.

કુંથું અરંચ મલિલં-૧૭મા કુંથુનાથ, ૧૮મા
અરનાથ, ૧૯મા શ્રી મલ્લીનાથ.

બંદે મુણિસુન્વયં નમિજીણંચ-૨૦મા મુની-
સુવૃત, ૨૧મા નમીનાથને હું વાંદું છું.

બંદામિ રઠ્ઠનેમિ-૨૨ અરિષ્ટને નેમનાથ હું
વાંદું છું.

પાસં તહ વદ્ધમાણંચ-૨૩મા પાર્શ્વનાથ
તેમજ ૨૪મા વર્ધમાનસ્વામી.

એવં મયે અલિથુઆ-મેં એણી પ્રકારે
કીર્તી કરી તે કેવા છે.

વિહુય રય મલા-જેણે કર્મરૂપ રજ મેલ
ટાળ્યા છે.

પહીણુ જરમરણા-જેણે જરા અને મરણ-
નાં દુઃખ ખયાવ્યાં છે.

અઢવીસંપિજિણુવરા તિથ્યયરા મે પસીયંતુ-
એ એવિસે તિથંકર રાગ દ્વેષના જીત-
નાર (મને પ્રસન્ન થાઓ.)

કિત્તિય વંદિયં મહિયા-એમ કિર્તી જે
શોભા તેણે કરી વાંદું છું.

જે એ લોગ્ગસ ઉત્તમાસિદ્ધા-જે એ લો-
કને વિષે ઉત્તમસિદ્ધ થયા.

આરૂગ્ગ બોહીલાલ-સમકિત બોધબિજ
પામીને રોગ રહિત થયા.

સમાહિવર મુત્તમંદિતુ-સમાધિ પામીને
ઉત્તમ પ્રધાન એવી મુકિત આપો.

ચંદ્રેસુ નિમ્મલયરા આધિયેસુ અહિયં
પયાસયરા-ચંદ્રમા પરે નિર્મલ, સુર્યથી
અધિક પ્રકાશના કરણહાર.

સાગરવર ગંભીરા સિદ્ધા સિદ્ધમમદિ-
સંતુ-એવા સિદ્ધ મુજને સિદ્ધી દેખાડો.

પછી એક ખમાસમાણું દેઈ ઈચ્છાકારે
જું સંદિસહ લગવાન સામાયક મુહુપતી
પડિવેહુ. એમ કહી મુહુપતી અંગના પડિ

લેહણના ૫૦ બોલ કહી, મુહુપતી પડિલે
હવી, પછી એક ખામાસમણું દેઈ ઇચ્છા-
કારેણ સંદિસહ ભગવાન સામાયક સંદિ-
સાહુ. ઇચ્છા. વળી ખમાસમણું દેઈ ઇચ્છા-
કારેણ સંદિસહ ભગવાન સામાયક ઠાઝી.
એમ કહી બે હાથ જોડી ૧ નવકાર ગણી
ઇચ્છકારી ભગવાન પસાય કરી સામાયક
ડંડક ઉચરાવોળ, એમ કેહેવું. (વડિલ
હોય તે કરેમિલતે કહે.)

અથ કરેમિલતે.

કરેમિ લતે-ભગવંત હું કરું છું.

સામાઈયિ-સમતારૂપ સામાયક.

સાવજ્જન જોગ-સાવધ જે પાપના રોગ.

પચ્ચખખામિ-તે ત્યાગ કરું છું.

ભવ નિયમ-ન્યાં સુધી નિમ લીધું છે
ત્યાં સુધી.

પન્નગુવાસામિ-આરાધુ-ભક્તિ કરું છું.
 દુવિહ-એ ભેદ કરવું નહીં કરાવવું નહીં તે
 તિવિહિણ-ત્રણ ભેદ તે મન, વચન, કાયા
 તેણે કરી.

મણુણ વાયાયે કાચેણું-મન વચન કાયાયે
 કરીને.

ન કરેમિ ન કારવેમિ-ન કરું તથા ન કરાવું.
 તસ્સ ભંતે-હે ભગવંત તેથી હું.
 પડિકકમામિ નિંદામિ-નિવર્તું છું. પરિહર
 છું. નિંદું છું.

ગરિહામિ-ગુરૂની સાથે ગ્રહું છું.
 અપ્પાણું વોસિરામિ-મારા આત્માને વો-
 સરાવું છું.

પછી ખમાસણું દેઈ ઇચ્છાકારેણ સંદિ-
 સહુ ભગવાન બેસણે સંદિસાહુ. ખમાસણું
 દેઈ ઇચ્છાકારેણ સંદિસહુ ભગવાન બેસણે

ઠાઉ. ખમાસમણુ' દેઈ ઇચ્છાકારેણ સંદિ-
સહુ ભગવાન સજાય સંદિસાહુ. ખમાસ-
મણુ' દેઈ ઇચ્છાકારેણ સંદિસહુ ભગવાન
સજાય કૃં. એમ કહી ઉ નવકાર ગણવા.
પછી જે ઘડી કાચી લગી ધમ ધ્યાન ક-
રીને સામાયક પારીએ.

અથ સામાયક પારવાની વિધિ.

પ્રથમ ખમાસમણુ' દેઈ આગળ કહેલા
ઈરિયાવહિયાથી તે ચાવત લોગસ્સ સુધી
કહી ખમાસમણુ' દેઈ મુહુપતિ પડીલેહિ-
એ. પછી ખમાસમણુ' દેઈ ઇચ્છાકારેણ
સંદિસહુ ભગવાન સામાયક પાડું. યથા-
શક્તિ. પછી ખમાસમણુ' દેઈ ઇચ્છાકારેણ
સંદિસહુ ભગવાન સામાયક પારયું. તહ-

તિ. એમ કહી જમણા હાથ ચવળા અ.
થવા કટાસણા ઊંપર થાપી ૧ નવકાર ગણી
સામાઈય વચ્ચુત્તો કેહેવો.

અથ સામાઈય વચ્ચુત્તો.

સામાઈય વચ્ચુત્તો-સામાયકના વૃત્તે યુક્ત.
જાવ મણુ હોઈ નિયમ સંજુત્તો-સરખો
નિયમે સંજુક્ત.

છિન્નઈ અસુહું કમ્મં-ત્યાં અશુભ કર્મને તોડ.
સામાઈય જતિઆ વારા-તેથી સામાયક
યુક્ત વ્યાપાર કરવો.

સામાઈઅંમિ ઉ કચ્ચે-સામાયક એ કારણે
કરવી તે હવે કહે છે.

સમણા ઈવ સાવચ્ચે હવઈ જમ્હા-થાવક
છે તે પણ સાધુની પેરેજ હોય.

એએણુ કારણેણું-એ કારણ થકી.

(૧૮).

બહુસો સામાયકાં કુઝા-ધણા સધકડા
સામાયક કરવા.

સામાયક વિધિ લીધું, વિધિ પતિયું,
વિધિ કરતાં જે કેઈ અવિધિ હુઓ હોય તે
સવિ હું મન વચન કાયાએ કરી મિ-
ચ્છામિદુક્કંડં. દસ મનના, દસ વચનના,
બાર કાયાના, એવં ૩૨ દોષમાં જે કાંઈ
દોષ લાગ્યો હોય તે સવિહું મન વચન
કાયાએ કરી તસ્મિચ્છામિ દુક્કંડં. એમ
કહી જમણો હાથ થાપના સામે રાખી
૧ નવકાર ગણીએ.

અથમુહુપતિનાપંખોલઅંગસુદ્ધાના

૧ સુત્ર અર્થ તત્વ કરી સદ્દુ ૨ સમ-
કિતમોહની ૩ મીશ્રમોહની ૪ મિથ્યાત-
મોહની પરીહરં.

૫ કામરાગ ૬ સ્નેહરાગ ૭ દ્રષ્ટીરાગ
પરીહરું.

૮ સુદેવ ૯ સુંગુરૂ ૧૦ સુધર્મ આદરું.

૧૧ કુદેવ ૧૨ કુચુરૂ ૧૩ કુધર્મ પરીહરું.

૧૪ જ્ઞાન ૧૫ દર્શન ૧૬ ચારિત્ર આદરું.

૧૭ જ્ઞાન ૧૮ દર્શન ૧૯ ચારિત્ર વિરા-
ધના પરીહરું.

૨૦ મનગુપ્તિ ૨૧ વચનગુપ્તિ ૨૨ કાયગુપ્તિ
આદરું.

૨૩ મનહંડ ૨૪ વચનહંડ ૨૫ કાયહંડ પરીહરું.

એ પનીસ બોલ મુકિતના.

અંગના પચીસ બોલ.

૧ હાસ્ય ૨ રતિ ૩ અરતિ પરીહરું

હાબે હાથે પડીલેહવા. ૪ ભય ૫ સોગ ૬ દુ-

ગામ્હા પરીહરું. જમણે હાથે પડીલેહવા

૭ કુળલેશ્યા ૮ નીલલેશ્યા ૯ કાપોતલેશ્યા

પરીહરું. માથા ઉપર પડીલેહવા.

(૨૦)

૧૦ રસગારવ ૧૧ રિદ્ધિગારવ ૧૨ સાતાર
ગારવ પરીહરૂં. મોઠે પડીલેહવા.

૧૩ માયાશલ્ય ૧૪ નિયાણાશલ્ય ૧૫
મિથ્યાત શલ્ય પરીહરૂં. છાતી આગળ
પડીલેહવા.

૧૬ ક્રોધ ૧૭ માન પરીહરૂં. પુઠે પડી
લેહવા. ૧૮ માયા ૧૯ લોભ પરીહરૂં.
આગળ પડી લેહવા.

૨૦ પૃથ્વિકાય ૨૧ અપકાય ૨૨ તેતિકાયની
જ્યણા કરૂં, ડાબે પગે પડીલેહવા.

૨૩ વાતિકાય ૨૪ વનસ્પતિકાય ૨૫ ત્રસ-
કાયની રક્ષા કરૂં, જમણે પગે પડી
લેહવા.

એ રીતે સાધુ શ્રાવકને જોલ પ૦ ક-
હેવા અને સાધવી શ્રાવિકાને ૩ લેશ્યા,

૩ શસ્ત્ર, ૪ કખાય, એ દસ શિવાય ૪૦
બોલ કહેવા.

સામાયકના બત્રીસ દોષ.

મનના ૧૦ દોષ.

૧ વૈરી દેખી રીસ કરે. ૨ અવિવેક
ચિંતવે, ૩ અર્થ ન ચિંતવે, ૪ મનમાં
હિંસા ધરે, ૫ જશની વાંછના કરે, ૬
વિનય ન કરે, ૭ ભય ચિંતવે, ૮ વ્યાપાર
ચિંતવે, ૯ પ્રાણનો સંદેહ રાખે ૧૦ નિ-
ચાલુ કરે.

વચનના ૧૦ દોષ.

૧ કુવચન બોલે, ૨ હુંકાર કરે, ૩ પાપ
આદેશ દીએ ૪ લવારો કરે, ૫ કલહ કરે,

૬ આવોજાવો કહે, ૭ ગાળ બોલો, ૮ બાળક
રમાડે, ૯ વિકથા કરે, ૧૦ હાંસી કરે.

કાયાના ૧૨ દોષ.

૧ આસન ચપલ, ૨ ચારે દિશાએ
જીવે, ૩ સાવધ કામ કરે, ૪ આળશ મ
રડે, ૫ અવિનય બોલે, ૬ ઓઠું લેઈ બેસે,
૭ મેલ ઉતારે, ૮ ખરજ ખણે, ૯ પગ
ઉપર પગ ચડાવે, ૧૦ અંગ ઊંઘાડું મુકે,
૧૧ અંગ ઢાંકે, ૧૨ ઉંઘે.

ચૈત્યવંદન કરવાની વિધિ.

(પ્રથમ) ઇચ્છામિ ખમાસમણા વંદિઉત્તવ-
ચિન્તનએ નિસીહિઆએ મચ્છાઅ વંદામિ.
ઈશ્ઠીકારેણ સદિસહુ ભગવાન ચૈત્યવંદન
કરે.

(એમ કહીને ચૈત્યવંદન કહેવું.)

અથ ચૈત્યવંદન.

આજ દેવ અરિહંત નમું, સમરૂં તોડું
નામ; જ્યાં જ્યાં પ્રતિમા જિન તણી, ત્યાં
ત્યાં કરૂં પ્રમાણુ.

સેત્રુંજે શ્રી આદિ દેવ, નેમ નમું ગિરનાર;
તારંગે શ્રી અજિતનાથ, આણુ રીખવ કુહાર.
અષ્ટાપદ ગિરી ઉપરે, જિન ચોવીસે જોય;
મણીમય મુરત માનશું ભરતે ભરાવી સોય.
સમેતશિખર તિરથ વડો, જ્યાં વિશે જિન
પાય;

વૈભાર ગિરિવર ઉપરે, વીર જિનેશ્વર રાય..
માંડવઘડનો રાજાઓ, નામે દેવ સુપાશ;
રિખવ કહે જિન સમરતાં પહોંચે મનની આશ

અથ જંકિંચિં.

જંકિંચિ નામ તિથ્યં-જે કોઈ નામ તિથ્યં

હોય. સગ્ગેપાયાલમિણુસેલોએ-સ્વર્ગને વિ
ષે, પાતાળ લોક વિષે, અને અનુપ્ય લોકને
વિષે.

ભાઈજીભુ જિંબાઈ-જે ઠેકાણુ તિર્યંકર ભ-
ગવાનના જિંબ હોય.

તાઈ સંવાઈવંદામિ—તે સર્વ જિંબને હું
વાંહું છું, નમસ્કાર કરું છું.

અથ નમુચ્ચુણુ.

નમુચ્ચુણુ—નમસ્કાર થાઓ.

અરિહંતાણુ—આઠ કર્મરૂપી વૈરીને હણ્યા
તે અરિહંત ભગવાનને.

ભગવંતાણુ—ભગવાનને.

આઈગરાણુ—ધર્મની શરૂઆત કરનારને.

તિથ્યયરાણુ—તિર્યંકર ભગવાનને.

સયંસંખુદ્ધાણુ—પોતે પોતાની મેળે પ્રતિ-
બોધ પામેલા તેમને.

પુરિસુતમાણુ-પુરૂષ માંહે ઉત્તમ છે તેમને.

પુરિસસીહાણુ-પુરૂષ માંહે વર પ્રધાન પુ-

રિકે કમળ સમાન છે તેમને.

પુરિસવર ગંધહૃથીણુ-પુરૂષ માંહે પ્રધાન

ગંધ હૃસ્તિ જેવા છે તેમને.

લોણુત્તમાણુ-સમસ્ત લોકમાં ઉત્તમ.

લોગનાહાણુ-લોકના નાથને.

લોગહિઆણુ-લોકના હિત કરનારને.

લોગપદ્ધિવાણુ-લોકમાં દિવા સમાન છે.

ભવ્ય જીવોના સમુહને વિષે ભગવંત

સુર્યની પેઠે ઉદ્યોતના કરનાર છે.

લોગપત્તજ્ઞગરાણુ-લોકને વિષે વિશેષ

પ્રકાશ કરનાર છે તેમને.

અભયદયાણુ-અભયદાનના દેવાવાળા છે તેમને.

અખુદયાણુ-જ્ઞાનરૂપ ચક્ષુના આપનાર

છે તેમને.

મગ્ગ દયાણું-મોક્ષનો માર્ગ આપનાર છે તેમને.

સરણ દયાણું-સરણના દેવાવાળા છે તેમને.
બોહિ દયાણું-બોધ બીજરૂપ સમકિતના આપનાર છે તેમને.

ધમ્મ દયાણું-ધર્મના આપનારને.

ધમ્મ દેસિયાણું-સર્વ વિરતિ દશ વિરતિરૂપ ધર્મના ઉપદેશ કરનારને.

ધમ્મ નાયગાણું-ચતુર્વીધ સંઘના પ્રવર્તી વનાર માટે ધર્મના નાયકને.

ધમ્મ સારહીણું-ધર્મરૂપ રથના સારથીને.

ધમ્મ વર આઉરંત-ધર્મના ઉત્તમ ચાર પ્રકારના લક્ષકરના.

અકવટ્ટીણું-અકવર્તી રાજા.

અપ્પહિહય વર નાણું-નહીં રોકાયેલું કેવળજ્ઞાન છે તેમને.

કંસણધરાણું-દર્શનના ધરનાર છે. તેમને.
વિચ્છ્ર ઇજિમાણું-વિત્યું છે છળ કપટ,
છદ્મસ્થપાણું.

જિણાણું-પોતે રાગ દ્વેષથી રહિત જિન
થયા છે.

જાવયાણું-લઘ્ય જીવોના રાગ દ્વેષરૂપ
વયરીને ઝીપાવે.

તિન્નાણું-પોતે સંસાર સમુદ્રથી તરેલા છે.
અને જીજ્ઞાસે.

તારયાણું-તારવાને સમર્થ છે.

જુદ્ધાણું-સર્વ તત્વના પોતે જાણુ છે તેમને.

જાહિયાણું-લઘ્ય જીવોને જાણુપણું કરા-
નારને.

મુક્તાણું-આઠ કર્મરૂપ બંધનથી મુક્તજાણું
અને જીજ્ઞાસે.

મોઝગાણું-આઠ કર્મરૂપ શત્રુથી મુકાવવાને
સમર્થ છે તેમને.

સંવનુણું-સર્વને કેવળજ્ઞાને કરી બાણે.

સંવહરિસીણું-સમસ્ત વસ્તુઓનું સામાન્ય
સરૂપ કેવળ દર્શને કરી દેખે.

સિવ-ઉપદ્રવ વગર.

મયલ-અચળ.

મરૂઝ રોગરહીત.

મણુંત-અનંત જ્ઞાન દર્શન સુખ વિચ્છેદ સહિત

મખ્યય-અક્ષય.

મન્વાળાહુ સર્વ પ્રકારે બાધ રહિત.

મપુણરાવિત્તિ-જ્યાં થકી ફરી આવવું નથી

સિદ્ધિગઢ નામધેય-સિદ્ધિ ગતી છે નામ જેનું.

ઠાણું સંપત્તાણું-એવા સ્થાનકે પોતે પો-

હોય્યા છે. એવા

નમોજિણાણું-જિનને નમસ્કાર હોજો.

જિઅભયાણું-સાત ભયને છૂતનારા.

જેઅ અઈઆ સિદ્ધા-જે ભૂતકાળને વિષે
તિર્થંકર થઈ મોક્ષપદને પામ્યા છે.

જેઅ ભવિસ્સંતિણાગએકાલે-જે અનાગતકા-
ળને વિષે તિર્થંકર થઈ સિદ્ધપણું પામશે.
સંપઈઅ વટ્ટમાણા-વર્તમાન કાળને વિષે જે
સિદ્ધ થાય છે તે.

સંવે તિવિહેણુવંદામિ-તે સર્વ તિર્થંકર પ્રતે
મન, વચન અને કાયાએ કરી વાંદું છું. (પછી)

અથ જ્ઞવંતિ ચેઈઆણું.

જ્ઞવંતિ ચેઈઆણું-જેટલાં ચૈત્ય અને જિન
પ્રતિમા હોય.

ઉદ્દેઅ-ઉર્ધ્વ લોકને વિષે.

અહેઅ-આ લોકને વિષે.

તિરિઅ લોએઅ-તિર્છા લોકને વિષે.

સંવાઈ તાઈવંદે-તે સર્વને હું વાંદું છું.

ઇહસંતો-અહિઆં રહ્યો થકો.

તથ્ય સંતાઈ-પ્રતિમાઓં ત્યાં છે તોપણ તે

પ્રતે હું વાંદું છું.

(પછી) ઇચ્છામિ ખમાસમણો, વંદિબિજવ-

ણિ ઝૂંઓ, નિસિહિઆઓ, મથઓણવંદામિ

(પછી)

અથ જવંત કેવિસાહ.

જવંત કેવિસાહુ-જે કોઈ સાધુ શુદ્ધ ચા-

રિત્રતા પાળનાર.

ભરહેરવય મહાવિદેહેઅ-પાંચ ભરત, પાંચ

ઐરવત, પાંચ મહાવિદેહુ ઓ પંદર ક્ષેત્રમાં.

સંવેસિંતેસિં-તે સર્વ સાધુઓ પ્રતે.

પણુઓ-પ્રણામ કરું છું, નમસ્કાર કરું છું.

(તે સાધુઓ કેવા છે.)

તિવિહેણુ-મન, વચન, અને કાયાઓ કરી.

તિહંક વિરયાણુ-મન, વંચન, કાયા એ
ત્રણ હ'ડથી નિવર્ત્યા છે.

અથ નમસ્કાર.

નમૈર્જીત-અરિહંત ભગવાનને નમસ્કાર હો
સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય-સિદ્ધ ભગવાનને, આ-
ચાર્ય ભગવાનને, ઉપાધ્યાય ભગવાનને.

સર્વસાધુભ્યઃ-સર્વ સાધુને.

(પછી સ્તવન કહેવું અગર ઉવસગ્ગહર' પાસ
કહેવું)

અથ ઉવસગ્ગ હર' પાસં.

ઉવસગ્ગ હર' પાસં-ઉપસર્ગના હરનાર પા-

ર્શનામા યક્ષ છે એવા.

પાસંવંહામિ-શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામિને હું

વાંદુ છું.

કર્મઘણ મુક્તં-આઠ કર્મના સમુદથી મુ-

કાણા છે.

(૩૨) .

વિસહર વિસં-સાપનું ઝેર અતિશયે કરીને,
નિન્નાસં-નાશ કરનારા છે.

મંગલ કલ્યાણ આવાસં-વર્તમાન સુખ
અને પરંપરાએ જે સ્વર્ગ મોક્ષાદિ
સુખ તેના ધરદાય છે.

વિસહર કુલિંગમંતં-વિષધર, પુલિંગ નામે
મંત્ર.

કઠિધારેઈ-કઠને વિષે યાદ કરે.

જોસયા માણુઓ-જે કોઈ માણસ હુમેશાં.

તસ્સ ગહ-તે માણસના ઘર વિષે.

રોગ મારી-અનેક જાતના રોગ મરડીના

વિકાર તથા

હુક જરા-હુક એવી જે જરા અવસ્થા.

જંતિ ઉવસામં-નાશ પામે, ઉપસાંત થાય.

ચિકુઉ દુરે મંતો-એ મંત્ર તો વેગજો

રક્ષો. પણ

તુજજપણામો વિ-તમને નમસ્કાર કરવો તે
બહુ ફલો હોઈ-બહુ ફળનાં દેનાર છે.
નર તિરિયે સુવિ જીવા-માણસ, ત્રિજંચ,
સર્વ જીવ.

પાવંતિ ન દુઃખદોગંચ્ય-દુઃખ દારિદ્રપણું ન
પામે.

તુહ સમત્તે લઘ્યે-તમારૂં સમ્યત્વ પામ્યા તે,
ચિંતામણિ કપ્પપાય વલ્લહિયે ચિંતામણિ
રત્ન, અને કલ્પવૃક્ષથી પણ અધિક એવો.
પાવંતિ અવિગ્ધેણુ-વિદ્ધ રહિત પામે છે.
જીવા-સબ્ય જીવ.

અયરામરંઠાણુ-અજરામરસ્થાનક જે મોક્ષ
સ્થાનક તે પામે છે.

ધ્ય સંયુઓ મહાયસ-એ રીતે સસ્તવ્યો
મોટા યશનો.

ભત્તિસ્સર ભકિતનો સમુદાય તેણે કરી.

નિભરેણ-પરીપુર્ણ ભરયું એવો.
 હિઅએણ-હૃદય તેણે કરી સ્તબ્ધો.
 તા દેવ દિનજ બોહિં-તે કારણ માટે હે!
 ભગવંત બોધ બીજ મુજને આપો.
 ભવે ભવે પાસજીણ્યદં-જન્મો જન્મ પા-
 ર્થનાથ. (પછી)

અથ જયવીઅરાય.

જય-જયવંતા વર્તો.
 વીઅરાય-શ્રી વિતરાગ.
 જગગુરુ-ત્રણ જગતના ગુરુ.
 હોઝિમમં-હોળે મુજને.
 પુહ યભાવઓ-તારા પ્રભાવથી.
 જયવં-હે ! ભગવાન !
 ભવનિવેઓ-ભવનો નિવેદ.
 મજ્જાસુસારિઆ-માર્ગાનુસારીપણ.
 મંકુ પ્રલસિદ્ધિ-વાંચિત પ્રજની પ્રાપ્તિ થાઓ.

લોગ વિરૂદ્ધ-લોક વિરૂદ્ધ કર્તવ્ય.

ચ્ચાચો-ત્યાગ થાચો.

ગુરુજીપુત્રા-માતપિતા તથા સદ્ગુરુની.

પરથ કરણ્ય-પરોપકાર કરવો.

સુહુગુરુનેગો-શુદ્ધગુરુનો સમાગમ થાચો.

તવ્યણુ સેવણુ-તેમના વચનની સેવા.

આભવમખંડા-જ્યાં સુધી સંસારમાં રહું

ત્યાં સુધી મુજને અખંડ હોજો.

વારિજજઘ-નિવારણ કર્યો છે.

જઘવિ-જો કે.

નિઆણુ બંધણુ-નિયાણાનું બાંધવું.

વીઅરાય-હૈ ! વિતરાગ !

તુહ સમચે-તારા સિદ્ધાંતને વિષે.

તહુવિ-તો પણ.

મમ-મુજને.

હુજજ સેવા-હોજો સેવા.

લવે લવે-જ-મૌ જ-મને વિષે.
 તુહ ચલણાણું-તમારા ચરણકમળની સેવા
 દુઃખખખઓ-મનના તથા શરિરના દુઃ-
 ખનો ક્ષય.
 કમખખઓ-અશુભ કર્મનો ક્ષય.
 સમાહિમરણ્ય-સમાધિ મરણ. વળી
 યોહિલાલોચ-બોધ બીજનો લાભ.
 સંપન્નજી-પ્રાપ્ત થાઓ.
 મહ-મુજને.
 ઐચં-એ ચાર બાબતો.
 તુહ-તુજને.
 નાહ-હૈ ! નાથ પ્રણામ.
 કરણેણું-પ્રણામ કરવાથી.
 સર્વ મંગલ મંગલ્ય-બધાં મંગલિક મા-
 હે મંગલિક છે.
 સર્વ કલ્યાણું કારણું-સર્વ કલ્યાણનું કા-
 રણ છે.

પ્રધાનં સર્વ ધર્મોણાં-સર્વ ધર્મમાં મુખ્ય છે.
 જૈન જયતિ શાસનં-જૈન સાસન જયવંતુ
 વર્તે છે.

(પછી ઉભા થઇને)

અથ અરિહંત ચૈદ્યાણું.

અરિહંત ચૈદ્યાણું-અરિહંતની પ્રતિમા
 નિમિતે.

કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં-હું કાઉસ્સગ્ગ કરું છું.
 વંદણુવત્તિઆએ-વાંદવાથી જે ફળ હોય તે
 અર્થે.

પૂઆણુ વત્તિઆએ-પૂજા કરવાથી જે ફળ
 હોય તેને અર્થે.

સહ્કાર વત્તિઆએ-સત્કાર કરવાથી જે ફળ
 થાય તેને અર્થે.

સમ્માણુ વત્તિઆએ-સન્માન ગુણ વર્ણ-
 વ્યાથી જે ફળ થાય તેને અર્થે.

બોહિલાલ વત્તિઆએ-બોધબીજના લાલ-
ના ફળને અર્થે.

નિરૂપસગ્ગ વત્તિઆએ-જન્મ, જરા ને મ-
રાણ ઉપસર્ગનો નાશ થઈ ગયો છે એવો
જે મોક્ષ તે પામવાને અર્થે.

સિદ્ધાએ-શ્રદ્ધાએ કરી.

મેહાએ-નિર્મળ બુદ્ધિએ.

ધિઈએ-ચિત્તની સ્થિરતાએ.

ધારણાએ-વિચાર પૂર્વક.

આણુપેહાએ-વારંવાર સંભારતો થકો.

વદ્ધમાણીએ-ચડતે લાવે.

ઠામિકાઉત્સગ્ગ-સ્થાનક પ્રત્યે કાઉત્સગ્ગ
કેરું છું.

(પછી અજ્ઞથઉસસિએણું કહી એક
નવકારનો કાઉત્સગ્ગ પાળીને ઘોય કહેવી.
પછી ખમાસમાણું દેવું.)

(૩૯)

પ્રાર્થના.

૧

મહુ પ્યારા મારા શ્રી સદગુણ તારા સીસુભણે
ધરી, પ્રીતિ ભારી; હૃદય રૂચી સારી વર પછે
અહુ સેવા મેવા, અજર અમર સુખ લેવા
આપો સુલમતી
સૌ માની લીજે, નજર પ્રિય કીજે જિનપતી

૨

રાસ ૧ લો.

પુનમ ચાંદની ખીલી પુરી અહીંરે-એ રાહ
રસીક રાસ આજ રમશું આનંદ અહીંરે
હોતે હુખી મળી સકળ સમાજ,
મહાવીર મંદીરે મજેશી તાળી આપતાંરે. ૧
લલા લવ તરવા મન ઉમંગ છેરે
માટે સજી સૌ સુંદરી શણગાર-મહાવીર૦ ૨

(૮૦)

સાખી

લક્ષ્મી માળા લાવથી, ધારે નરવે નારે;
સુખ શાંતી પામે સદા, વરતે જય જયકાર
અતિ ઉમંગે પ્રભુના ગુણ ગાવતાંરે
સદા સુખી સુખી સુખીયા થનાર-મહા ૦ ૩

સાખી

પુન્ય પ્રતાપે પામશું, મુક્તિ માળા યાર
જંજળી આ જગમહી, નાન નથી કંઈ સાર.
તેથી ચેતીલે ચતુર ચિત્ત પ્રાણીયારે
જેએશંગ રંગ અંગ મળનાર-મહાવીર ૦ ૪

૩

શક્તિ ર જો

આન્યે ઉતમ હડાકારે, પળસણનો ભાઈ;
ભાંચે સાધુ વખાણારે, ધરમ ધારે બ્યાઈ. આ.

સાખી

સુખ તરવા સરવે મુણે, જોને રાખી ધ્યાન.

સાસ વચન શ્રદ્ધા ધરે, નક્કી થાય કલ્યાણ
એવું લાખી ગયા છેરે, વીરજન જયકારી
તેથી તરી ગયા છેરે, ઘણાં નરને નારી. આ.

સાખી

છઠ્ઠ અઠ્ઠમ કરતાં થકાં, વૃત્તિયો વથ ધાય
તો તેને નડસે નહીં, પાપ ખડકો કયાંય.
સુખે નાવ સંસારીરે, બેશે ભવજળ તારી;
નાન વાણી અમારીરે, સદાછે સુખકારી. આ. ૩

૪

ગાસ ૩ નો.

મન મંદીર આવોરે, કહું એક ચાલલડી:
અજ્ઞાનની સંગેરે, રમીયો રાતલડી. મન. ૧
વેપાર કરેવારે, દેશ વિદેશ ચલે;
પરશેવા હેવારે, કોડી ન એક મળે. મન. ૨
રાજ ગ્રહી નયરેરે, દુમક એક પ્રેરે;
લિક્ષા ચર વત્યેરે, દુઃખે પેટલરે. મન. ૩

લાલા અંતરાયેરે, લોક ન તાસ હીયે;
 સહ્યા પાડંતાંરે, મોહોત્યો સાંતમીએ. મન. ૪
 ઢંઢણુ અણુગારેરે, ગોચર નિત્ય ફરે;
 પશુઆ અંતરાયેરે, આહાર વિના વિચરે. મ.
 આદીસર સાહીબરે, સંજમ ભાવ ધરે;
 વરસી તપ પારણુંરે, શ્રીયાંસ રાય ધરે. મ. ૬
 મીથ્યા તે વાહ્યારે, આરત ધ્યાન કરે;
 તુજ આગમ વાણીરે, સમકિતી ચીત ધરે. મ.
 જિમ પૂણીઓ શ્રાવકરે, સંતોષ ભાવધરી
 નિતુ જિનવર પૂજેરે, ફૂલ પગર ભરી. મન. ૮
 સંસારે ભમતાંરે, હું પણ આવી ભજ્યો;
 અંતરાય નિવારકરે, શ્રી શુભવીર મળ્યો. મ. ૯

પ

રાસ ૪ થો.

જય જય જિનવર જગહિતકાર,
 નમન કરે નીત્ય સુર નર નાર;

ત્રીશલા નંદન શીવ સુખ કંદ,
ભજતાં ફેડાને ભવપ્રંદ.

અજરામર સીવ સુખની આસ,

રમીએ પ્રભુજી આગળ રાસ;

કરીએ કરુણા કૃપા નિધાન,

ભવ અરણ્ય તારો ભગવાન.

ધીધીકીટ ધીધીકીટ તનનન તોમ

થીગડતા થીગડતા થેઈ થેઈ થોમ

વાગે વાધ્ય વિવિધ પ્રકાર,

ઘમ ઘમ ઘુઘરનો ઘમકાર

રાવણ મંદોદરી સમાન

નૃત્ય કરી કરીએ ગુણગાન

જપતાં જન્માદિક દુઃખ જાય

શીવ સુત કેશવ પ્રભુમે પાય

(૪૪).

રાસ પંખો

શ્રી શાંતી તુમારી. છે બલીહારી;
જગવિષે જનરાજ.

પૂરો આશા અમારી, હૃદય સુખવારી;
છે બલી હરી. જગ ૧

કુસુમ વાસિત આસન સુંદર.

ધુપ ધુપાદિની ધૂમ.

હૃદય રહી અલખેલા સ્વામી,

નાયુ છનક કુમ.

ભાવ અંતર ધારી, જ્ઞાન સુધારી,

છે બલીહારી. જગ ૦

રાગ શોક વિયોગ વિહારી,

દેખે દર્શન દાન,

ગાજંતા ગુહીર મૃદંગ સાથે,

નિત્ય લગાવું તાન.

પ્રભુ ભકિત વંધારી જય જમકારી.
છે બલીહારી. જગ.

સુગટ મંડળ કાને કુટળ,
ઝમકે ઝાકમ ઝાલ,
શાંતી સંધમાં શાંતી ફેલાવી,
ઠરને મંગળ માળ.
માગે નાન વિચારી વિનય ધારી,
છે બલીહારી. જગ.

૭.

નેમજી ખ્યારા નેહ નજરથી,
જાણુ બચાવી હ્યો મુજને;
નમતાં પદમાં તુજના મનમાં,
ખુબ વધેસારી મુજને; નેમજી.
જ્ઞાન દાનનું વારી સીંચી,
સુધારૂ આ ભવ કુંજને;
હરખી નરખી પ્રરખી સરખી,

આપો મદદ જાણી ખુજને; નેમજી. ૨

૮

શું આંગી અજબ આ મન માની;
જુઓની જુઓની. ટેક.

પાપ ધુઓની ધુઓની,
દુઃખ ખુઓની ખુઓની;
શીદ સુઓની સુઓની,
નથી ગઈય વખત આ મળવાની. શું આં૦૧

૯

પ્રભુજી પ્રેમે આયોરે (૨)

મારું આયુશ એળે જાય. પ્રભુ૦ ટેક.

ધર્મ જ્ઞાનમાં ધ્યાન ન આપ્યું,

હવે પસ્તાવો થાય;

કેશર ચંદન ફૂલ અગરજ,

થકી કરૂં પુજાયે.

પ્રભુ૦ ૧

તુતી સ્તવન આરતી કરૂં,

નાયું થેઈ થેઈકાર.

પ્રાંદ્ય ગ્રહી ચિંતામણુ સ્વામી,

ઉતારો ભવપાર.

પ્રભુ૦ ૨

સંસાર સાગર માંહી ઝુકાવ્યું,

જીંદગી કેડું જાજ;

પાર્થ પ્રભુજી પાર ઉતારો,

રહે નાનની લાજ.

પ્રભુ૦ ૩

૧૦

આનંદ આનંદ આજે અધીક છે,

મહાવીર સહાયે પછી શી બીક છે. આ૦

વિદ્યા વૃક્ષ આ વાયુ પ્રયાસે,

વૃષ્ટી વિના કરમાય;

સજ્જન આપ સહાયે હરનીશ. (૨)

પુર્ણ પ્રકૃતિ થાય અધીક છે.

આ૦

પ્રથમ જ્ઞાનને દયા પછી એમ,

ભાજે શ્રી ભગવાન;

જયજયકાર થશે જગમાંહી (૨)
 હીજે નવીન દાત જ્ઞાત અધીક છે. આ ૭

૧૧

કુથલીમાં કાળ ગયો,
 અનાદિથી આમ ભમ્યો ભાધરે. કુ ૭
 તન ધન જોળન મદથી છાકી (૨)
 મરકટ સુળગો મુઓ. અ. કુ ૭
 કાળમહારી કેડે લાગ્યો (૨)
 ચેતન ચેતી જુઓ. અ. કુ ૭
 ભગવત ભકતી નવીન નીતે (૨)
 ભાવે આદરજો. અ. કુ ૭

૧૨

ખ્યારો લાગે મને સારો લાગે,
 દરીશનમે ગંભીરોજી ખ્યારો લાગે.
 સોનાકેરી ઝારીયાંને માંહે ભર્યા પાણી,
 નવાજુ કરાવું મેરા જીનજીકે અંગ.

કેશર ચંદન ભર્યાંરે કચોરાં,
 પુખ્ત કડું મેરા પ્રભુજીકે અંગ. ૬૦
 ધુપ ધ્યાન ઘટા અનુહદ હે,
 લળી લળી શીત નમાવત હે. ૬૧
 પુલ્ક ગુલાબકી આંગી બની હે,
 હાર પહેરાવું મેરા જીનકે અંગ. ૬૨
 આનંદ ધન પ્રભુ ચલત પંચમે,
 જ્યોતીષ જ્યોત મીલાવત હે. ૬૩

૧૩

શી ગતી થાતે અમારી હો દીનાનાથ (૨)
 ઇંદ્રીને કાળે હું ઘણો ધાયો (૨)
 કર્મ કીધાં બહુ ભારી. હો, શી.
 બે વાતે માડું મન લલચાયું (૨)
 એક કંચન બીજી નારી હો, શી.
 દેસ દેશાંતર હું ભમી આવ્યો (૨)
 નાઠાની નથી ખારી હો, શી.

(૫૦)

હું હું કરતાં ગયો જનમારો (૨)
લકતી ન જાણી તુમારી. હો, શી.
ભવસાગરમાં તારો દાસ ખુડેછે (૨)
શ્રીપાર્શ્વનાથ લે તારી. હો, શી.

૧૪

મનુષ્યારા મનુષ્યારા રીખલદેવ મનુષ્યારા
મનુષ્યારા.

પ્રથમ તિર્યકર પ્રથમ નરેસર,
પ્રથમ યતિ વૃત ધારા. રી૦
નાભીરાયા મરૂદેવીકે નંદન,
જુગલા ધર્મ નીવારા. રી૦
કેવલ લઈ પ્રભુ મુકતે પોહોમ્યા,
આવા ગમન નીવારા. રી૦
આનંદધન પ્રભુ ઇતનિ વીનતી,
આભવ પાર ઉતારા. રી૦

૧૫

સુણો અરજી અમારી, ઓ પ્રભુ મોરા. સુણો.
 અભીનંદન જીનવર સુખકારી. સુણો (૨) ઓ.
 મંદમતિ હું પ્રદમાં કુલ્યો,
 ભુલ્યો શેવા તમારી. (૨) ઓ. સુ.
 ભવભવ ભટકી શરણે તમારે,
 હવે આવ્યો હું હારી. (૨) ઓ. સુ.
 નિજ સેવકપર કીરપા કરીને,
 રીઝે દીજે સુધારી. (૨) ઓ. સુ.
 તુમ બિન ઓર નબળુ જીણુંદા,
 સાચું માનો આવારી. (૨) ઓ. સુ.
 લધુ આધ કહે અબ મન મેરે,
 લાગી સંગતો તારી (૨) ઓ. સુ.

૧૬

રીખવજીરે અરજ કરું તે સ્વીકારો,
 ખરો આસરો છે પ્રભુતારો.

શીખવજીરે સીવપુર મારગ સારો- ખરો.
 મને આ ભવમાંથી ઉગારોરે,
 હવે નથી ખીજો ક'ઈ આરોરે;
 ગુણવંતારે પુન્યના કમાડ ઉધાડો. ખરો. ૧
 પ્રભુ તું છે મુજમન વાલો રે,
 મારી વિનતડી સ્વીકારોરે;
 પૂન્યવંતારે ગુણ ગાળીછું તમારા. ખરો. ૨
 મારાં કષ્ટ તમે નીવારોરે,
 હધુ આધ સલાને તારોરે;
 મુખ દાતારે જૈનધર્મ છે સારો. ખરો. ૩

૧૭

ડુંગર પ્યારો મેતો મોતીડ વધાવુરે. (૨)
 ડુંગર ફરસીત પાપ મીટતહે,
 ગીરીવર નીરખીત આનંદ થાઉરે. ડું.
 કાંકરે કાંકરે સીદ્ધા અનંતા,
 આદીનાથ તણા ગુણ ગાઉરે. ડું.

સુરજ કુંડમાં નાહી નીર્મળ થઇએરે,
કરી પુજાને આંગી રચાવું રે. કું.
હાથીની પોળમાં અરીહંતજીને હહેરે રે
ધરી નૈવહને લાવના લાવું રે. કું.
નથુ કલ્યાણ કવી દીપનો શ્રાવક કહે,
સરધાથી સમકીત પાવું રે. કું.

૧૮

તે આદીજીનંદા, છોસુખકંદા, લવ દુઃખ
ફંદા, કાપો અહો જીનરાજ.
સુરનરંદા, નિત્યનિત્ય વંદા, લવદુઃખફંદા,
કાપો અહો જીનરાજ.

મરૂદેવી માતાને, નાલી પીતાના,
બાળ અહોજી બાંદા;
હેલવ તારક દૂરગતી ટાળક,
વંદું હું પડી પાય. હેં ૧
બ્રહ્મ ઉપગારી, જયજયકારી,

જાઉવારી હો નાથ;
 સુનંદા સ્વામી, મુજ દુઃખવામી,
 તેડો સીવપુર સાથ. હે ૦ ૨

૧૯

આઈ શ્રવણ માસ સખીરી,
 પવન બાજતાં સનનનનન.
 ચિહું તરફ સેધટા જઉ મતિ,
 ઈંદ્ર ગાજતાં ગનનનનન.
 બડીબુજ બરખાંડી વરસે,
 વિજળી કડકે કનનનનન.
 પિયુ પિયુકર પપૈયાં બોલે,
 ઝરણાં ઝરે અબ ઝનનનનન.
 નેમ પ્રિયા ગીરનાર સીધાચે,
 એન નહીં અબ ચનનનનન.
 તબુહાર સુંગાર સખીમે,
 લેઉ સંજમ પનનનનન.

પિયુ પહેલીજા મોક્ષ મંડળમાં,
સંપતિ પાઈ સનનનનન.
દ્વિકર જોડી લઘુ આધ સભા,
ગુણ ગાવે અબ ગનનનનન.

૨૦

મહી જનંદા, છોસુખકંદા,
કષ્ટ અમારાં કાપોને;
મહેર કરી મહારાજ અમોને,
હામ તમારી આપોને.

છોઅતી દયાવાન પ્રભુ ભારી કૃપાવાન. [૨]
નહીં નહીં નહીં કોઈ આપની સમાન. [૨]
હરનીશ હોંસ ધરી ધરૂતમ ધ્યાન. છો.
કેસરચંદને કરૂ પુજા ધરી પ્રીત. [૨]
અસાર સંસારમાંથી કાઢી નાંખી રિત. [૨]
લઘુ આધ નેહનકી ગાવે તુમ ગીત. કેસર.

૨૧

મહીનાથ ભગવાન ભાવેરે બને મહીનાથ
ભગવાન.

જયંત નામ વિમાન ચવીને,
જનમ્યા મીથીલા પુરસ્થાન. ભા૦ ૧

માતા નામ પ્રભાવતી ઠહીયે,
પીતા કુંભ રાજન. ભા૦ ૨

છએ ઋતુના મુખ્ય સજ્જની,
માની ઈચ્છા નિદાન. ભા૦ ૩

દેવતાએ પુરી કરી કરાંચુ,
મહીનાથ અભિધાન. ભા૦ ૪

ઇન્દ્રે જન્મ મહોત્સવ કીધો,
મેરૂ શિખરે દધ માન. ભા૦ ૫

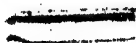
પચીસે ધનુષ પ્રમાણુ શરીરનું,
કુંભ લંછન નીલવાન. ભા૦ ૬

આયુષ વર્ષ પંચાવન સહસ્રનું,

લોગવી ગયા શીવસ્થાન.	લાં ૭
જૈનપ્રવર્તક સભાં મળીને,	
વંદી કરે ગુણવાન.	લાં ૮
મહીનાથ લગવાન લાવે ભજ્જે,	
મહીનાથ લગવાન.	લાં ૯

૨૨

નમું પદે પ્રભુ સુમતીને,
 શશિસમ શોભે છે મુખ સાંઝે
 એકજ શરણુ તમારું;
 પ્રેમ ધરી હયા નિધી કાપો કુમતીને,
 મેઘરાયના નંદ, ટાળો ભલો ભવ પ્રંદ,
 મતિ મારી છે મંદ, છોજી આનંદ કંદ,
 તોડે કર્મના બંધ.
 નૃત્ય કળા કરી જૈન જાળકો,
 નમે છે શેવક સંગે. પ્રેમં નમું:

૨૩

બાલ ઉઠ તું ચેતન ચાલી જા કામે તારા

અરે હાં જા કામે તારા

બન્યો બગીચો રૂઝો ભુંડા આળસમાં બગડે

નિંદ્રા ત્યાગીરે નિર્ભાગીને પેલા કયારા. હાં

જીવ હિંસાના ઝેરી જંતુ વેલાને વળગ્યાં;

કોમળ એ સદ્ગુણની વેલો કેમ વધે વેલા. હાં

કષાય ગોઠા મારે કેવા ને પેલા ધુમે;

રેરે લોળા ભદ્રિક માળી, દહારેતુજ લાગ્યા.

દામ હયાનું ખાતર નાંખી,

શમ દમ જળ સીંચી,

નિંદી પાપસ્થાનક ત્રણને,

કરો સ્વચ્છ કયારા. અરે હાં.

અનેક આવરણો ઉતારો કમળ કરી સારી,

છે જીવ વચનામૃત ગારાથી ફૂલ થવાં સારાં.

ચેતન માળી છું અધીકારી, નરભવ ઉપવનને

નવીન ભક્તિ સુકિતથી ફળ,
સુકિત મળનારાં અરે હાં.

૨૪

મન આનંદમારે, (૨) પેખી પદમજન
અંદ. મન. એ ટેક.

ધર રાજમા સુત ધરાપર, ધન્ય કહાવુંરી;
જગત જનેતા જેહ સુસીલા માત કહાવુંરી;
કેશાંખી નયરી ઘણી, વરીયા શિવ સુખ આપ
રકતકમળ ચરણે રહ્યું, જપું અંહોનીશ જાપ.
જગનાયક શીવદાયક સ્વામી, અર્જ અમારીરી
અવધારે ગુણ ગ્રામી, પૂરણ આશ તમારીરી
નર્કનીગોદે હું ભમ્યો, અનંત કોટીવાર;
સુકિત મારગ નહીં મળ્યો, હવે ભવ પાર ઉતાર
આવો ઘાટ ઘટે નહીં સ્વામી શેવક સંગેરી;
હમને છે આધાર તમારો, રાખો રંગેરી;
તાર તાર પ્રભુ તારતું, ધરી વીનતિ ધ્યાન;

શમિ સુત સંગે સર્વને, મુકિત દો ભગવાન.

૨૫

આનંદ આનંદ આજ અહાં પ્રભુ,

આનંદ આનંદ આજ. ટેક.

રાત્રી ઓચ્છવ કરવા કાળે,

જાગીછે જૈન સમાજ. અહા, પ્રભુ.

નિર્વીઘ્નેરે પ્રભુ ગુણગાયા,

લેવા પુન્યનો સાજ. અહા., પ્રભુ.

સ્નેહે હવે સુજનન સુધારો,

કરજો સદા સુકાજ. અહા, પ્રભુ.

૨૬

શ્રી પાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

પાટણના નૃપ નથી તુજ મેહેલે-એ રાગ

પાર્શ્વ પ્રભુજી નથી તુજ તોલે,

અવર ઉપગારી. એ ટેક.

પેશુ મુરત પ્યારી,

જાઉં તુજપર વારી વારી;
 માહા મનોહર તેજ બાનુ સંમ,
 સોલે સુરત સારો. પાર્શ્વ.
 માતુ છો વંમાદેના જાયા.
 અશ્વસેન નૃપ કુળે આયા;
 સકળ સુરલોકે હુલરાયા,
 પર્યા પ્રભુ પ્રભાવતી નારી. પાર્શ્વ.
 અગ્નિથી મણીધર ઉગાર્યા,
 મંત્ર નવકાર જાણી તર્યા;
 કમઠના કેપથી નિવાર્યા,
 પામ્યા જેહુ સુરનર અવતારી. પા.
 જીનજી દિક્ષા સમય જાણી,
 લીયે હર્ષે કરી જિર આણી;
 સુણાવે અમૃત સમ વાણી,
 કરે વળી કાઉશલ ધીરધારી. પા.
 કમઠ મરીમેઘ માળી થાવે,

પૂરવની વાત યાદ લાવે;
કરીક્રોધે જળ વરસાવે,
આવે તવ સુરનરને નારી.

પા૦

આવે સુર કમઠની આગે
કમઠ લયલિત થઈ જાગે.
જઈ પ્રભુ પાસ ક્ષમા માગે,
દિયે પછી રંગ દુઃખવારી.

પા૦

પ્રભુજી વરીયા શિવનારી,
હરોસૌ કબ્ટ કરમ કરી;
સશિસુત વિનતી સ્વીકારી,
આત્મો જન સાહ્ય સભા સારી

પા૦

૨૭

શ્રી મહાલીનાથજીન સ્તવન.

મામાએ ક્રોધજ ક્રીધા-એ રાહ

સ્વામી અરજી સ્વીકારો,
વિનતી ઉર આપ વીચારો;

મહી કરશે શેવક ન્યારો,
 અરે નાથ, હે નાથ;
 એ સુણી સ્વામીજી આજ,
 કરો મુજ કાજ, દયા દીલ ધારો. સ્વા.
 મિથીલા નયરીના ધણી, કુંભરાય ભૂપાળ;
 પ્રભાવતી માતા કુખે, ઉપન્યા મહી બાળ;
 મહીબાળ, દુઃખના ટાળ, લીઓ સંભાળ. અ.
 કપટ ધરણને કારણે, કુંવરી રૂપ ધરંત;
 કાયાએ કપી કરી, અંતે થયા અરિહંત;
 અરિહંત સિધ લગવંત, તજ્યા સહુ તંત. અ.
 સહેસ પંચાવન વરસનું, આયુષ્ય જીનનું બાણ;
 કાયા કંચન નીલમણી, વિશ ધનુષ પરીમાણ;
 પરીમાણ ગુણના બાણ, મુક્તિનું ઠાણ. અ. હે.
 પંચાવન સહેસ સાધવી,
 સંઘ સાધુનો પરીવાર;
 સમેત શીખરે શિવ સુખ વર્મા,

તરીયા સૌ સંસાર;

સંસાર શશિ સુત સાર, કરો આ વાર. અ. હેઠ

રંટ

શિતળનાથજીન રત્નવન.

હારે કીને દેખા હમારા સ્વામી,—રાહ

કરો કરૂણા શિતળ સ્વામી,

સ્વામિ શિવ સુખ ધામીરે.

ટક.

નંદાનંદન વંદન કરીએ,

અમારા અંતર જામીરે.

કરો.

નયરો ભદ્રીલપુરના નૃપ દૃઢરથ.

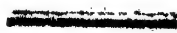
સુત સુખ હયો શિવ ગામીરે કરો.

આપ તર્યાં ઓરનકું તારો,

છો મુજ આતમ રામીરે કરો.

સુત સશિનો શેવક આજે,

મમે છે નિજ શિરનામીરે કરો.

૨૯

પાર્શ્વજીન સ્તવન.

(જખકે કલંદર બનબન શીરકે) એ રાહુ

પાર્શ્વ પ્રભુજી, અર્જ કહુંજી,

હર્નિશ શેવા આપોને;

ભક્તવત્સલ ભગવંત જીનેશ્વર,

ભવજલ પાર ઉતારોને.

પ્રભુ તમે ન તારો તો,

હવે કોનો છે આધાર;

(૨)

કૃપા દૃષ્ટી કરોને, કૃપાળુ આવાર.

સ્વામીજી હવે તો કરો,

શેવકની સાર. (પ્રભુ) પાર્શ્વ.

જીન જાયા છો વમાના તમે,

અશ્વસેન સુત.

(૨)

સાને માટે સ્વામીજી કરોછો હવે ધુત

(૩)

સર્વેની મનોકામના,

કરો કૃપીભૂત.

(જીનં) પાર્શ્વ.

અરનાથજીન સ્તવન

વાલાજીની વાટડી અમે જોતાંરે-એ રાગ.
 જય અરજીનવર ઉપગારીરે,
 તુજ મુરત મોહન ગારીરે;
 નમે સુરનરને નરનારી,
 સુદર્શન મુત જગ હિત કારીરે. ટેક.
 પ્રભુદેવિ માતુનાં જાયાંરે,
 માગપુરી નંચરીના રાયાંરે;
 જસ શ્વસ્તિક લાંચન પાયા. સુદર્શન૦
 તુજ દરિસણથી દુઃખ વામેરે,
 વળી અવિચળ સુખડાં પામેરે;
 જગમા બહુ કીર્તિ જામે. સુદર્શન૦
 પેખી રૂપ અનુપમ આજેરે,
 દેવી સશિ દિનકર બહુ લાજેરે;
 છન લેટે લવ દુઃખ લાજે. સુદર્શન૦

દયાવંત દયા દિલં ધારોરે,
 કર્યાં કર્મ તે કષ્ટ નિવારોરે;
 દુસ્તર નિધિપાર ઉતારો. સુદર્શન૦
 અર્જ એટલી આત્યમ રામીરે,
 સુણી તારો અંતરજમીરે;
 નમે સુત સશિ શિર નામી. સુદર્શન૦

૩૧

આલ આલ દુર થા એવું બોલે છે શું-એરાહ
 તારબવ નિધી પાર, પ્રભુ પ્રેમેતો તું. ટેક.
 પ્રેમેતો પ્રેમેતો પ્રેમેતો તું. તાર૦
 બાળ અજ્ઞાની અમે તો પ્રાણી,
 મારે તારે ઉગારેતો તું. તાર૦
 દોષ અમારા દુર નિવારી,
 શિક્ષણ સાફ દીએતો તું. તાર૦
 અમે અત્યારે સર્વ મળીને,
 વંદના કરીએ સુણેતો તું. તાર૦

(૬૮)

શિવક સંગે સુત સશિની,
વિનંતિ ધ્યાને ધરેતો તું.

તા૨૦

૩૨

શ્રી સંભવનાથજીન સ્તવન.

તુન કુમલાજી અરવા-એ રાહ.

સુણો અર્જ અમારી, ઓ પ્રભુ ખ્યારા.

સુણો એ ટેક,

સંભવસ્વામી અંતરજામી,

ભાગો કદની ભારી, ભામે

ઓ ૦

સાવચ્છી નયરી માતુ શેનાના

મંદરાય જીતારી. નંદ.

ઓ ૦

તૂરી લાંછન તુજ પદ સોડે,

કાયા કંચન ધારી, કાયા.

ઓ ૦

શિવકને સુખ સંપત્તી આપો,

લાગુ ચર્ણે તુમારી. લાગુ.

ઓ ૦

આપ તર્યા પ્રભુ અમને ન તારો,

એશું વાત વિચારી. એશું. ઓ૦

સુત સશિનો સેવક આજે,
સાહ્ય માગે તમારી. સાહ્ય ઓ૦

૩૩

શ્રી પાર્શ્વનાથજીન સ્તવન.

દેખી તેરી વપ્રાદારિ--એ રાહ.

પ્રભુ પાર્શ્વ મુરત ખ્યારી (૨)

જાગિં તુજ પર વારી વારી,

અરે હાં. રે હાં, રે હાં, રે હાં, આં, આં,
આં, આં, પ્રભુ. ટેક.

છે આપ તણે આધાર,

ઉતારો પાર, સુણી આવાર;

દયા દીલ ધા આં, આં, આં, આં, રી. પ્ર૦

જીન નીલમણી સમ અંગ,

દક્ષીધર સંગ કરો નહીં લંગ;

વીન તી મા આં, આં, આં, આં, રી. પ્રભુ૦

છો અશ્વસેન કુળ ચંદ,
 વંમાદેવી નંદ, અતી આનંદ;
 ભયો ઉર ભા આં, આં, આં આં, રી. પ્રભુ.
 પ્રભુ પ્રભાવતીના પ્રાણ,
 નાથ શુ' જાણ, ગુણની ખાણ;
 નહીં તુલ્ય તા આં, આં, આં, આં, રી. પ્ર.
 જન જૈન સેવક ગુણ ગાય,
 અતી હરખાય, શશિ સુત સાહ્ય;
 કરો આવા આં, આં, આં, આં, રી. પ્રભુ.

૩૪

શ્રી સીદ્ધા ચળજનું રતવન.

(હમકું છાંડ ચલે બન માધું એ દેશી).

અખતો પાર ભયે હમ સાધુ;

શ્રી સિધાચલ દરશન કરીરીરે.

અખતો, એ આંકણી.

આદીશ્વર જાન મેહર કરી અખ;

પાપ પડલ દુરં ગયોરે;
 તન મન પાવન લવી જન કેરો,
 નીરખી જનંદ ચંદ સુખ થયોરે. અખતો ૧
 પુ'ડરીક પમુહા મુની બહુ સીધ્યા,
 સીધ ત્ર હમ જાન્ય લહ્યોરે,
 પશુ પંખી જહાં છીનમે તરિયા,
 તો હમ દ્રઢ વીવાસ મહ્યોરે. અખતો ૦ ૨
 જન ગણધર અવધી મન નાંહી,
 કેણુ આગે હું પોકાર કરું રે;
 જેમ તેમ કરી વિમલાચલ. ભેટયા,
 ભવ સાયરથી નાંસી ડહરે. અખતો ૦ ૩
 દુર દેશાતરમે હમ ઉપને,
 કુચુર કુપંથકુ જલ પ્ર્યો રે.
 શ્રીજન આગમ હમ મન માન્યો,
 તવ હી કુપંથકો જલ જ્યો રે. અખતો. ૪
 તો તુ'મ સરણુ વિચારી આયો,
 દીન અનાથ કુ શરણુ દીઓરે;

જે વિમલાચલ પુરણ સ્વામી.
 જનમ જનમકો પાપ ગયોરે. અખતો ૦ ૫
 દુરલખી અલવ્ય ન દેખે,
 સુરી ધનેશ્વર એમ કહ્યોરે;
 વિમલાચલ કૃસે જે પ્રાણી,
 મોક્ષ મેહેલ તેણે વેગે લહ્યોરે. અખતો ૦ ૬
 જયો જગદીશ્વર તુ વિમલેશ્વર,
 પુરવ નવાણું વાર થયોરે;
 સમવસરણ રાયણ તલે તેરો,
 નીરખી મમ અધ દુર ગયોરે. અખતો ૦ ૭
 શ્રી વિમલાચલ મુજ મન વશીયો,
 માનું સંસારનો અંત થયોરે;
 જાત્રા કરી મનતોષ લયો અખ,
 જન્મ મરણ દુખ દૂર ગયોરે. અખતો ૦ ૮
 શીરમલ મુનીજન જે તેં તાર્યા,
 સેતો પ્રસિધ્ધ સીદ્ધાંત થયોરે;
 મુજ સરીખા નિંહક જે તારો,

તારક ખીરદ એ સાચ લહેરે; અખતો૦ ૬
જ્ઞાન હીન ગુથ રહિત વીરોધી.

લંપટ દીઠક પાઈ ખરોરે;
તો વીન તારક કોઈ ન દીસે,
જે જગદીશ્વર સીધ વરોરે. અખતો૦ ૧૦
તીર્યંગ નરક ગતી દુર નીવારી,
ભવ સાયરની પીડ હરીરે;
આતમરામ અનઘપદ પામીત,
મોક્ષ વધુ અખ વેગ હરીરે. અખતો૦ ૧૧

૩૫

શ્રી આદીજીન સ્તવન.

માતાજી મને મેહર કરી રજા આપોરે
એ રાગ.

આદી જીન અંતર જામી જગ વીશરાલી
અંદારે.

લેટતાં ભવ દુઃખ જાયે,

શેવંતા શીવ સુખ થાયે. આદી. એ આંકણી.
 મરૂદેવીના જાચારે, નાભીરાયા કુળ આચારે;
 પાંચશે ધનુષની કાયા,
 રીષભ લાંછન છે પાયા;
 કંચન વરણી છે કાયા,
 શેવે ઈંદ્રજ પાચારે. આદી. ૧

પુજા કરવા આવુંરે,
 કેશર ચંદન લાવુંરે;
 બહુ ઠાઠ પાઠસે પુજું,
 મુજ મનડું તુમસેં રીઝયું;
 હરખેથી કારજ રિઝયું,
 વંડું બે કર જોડીરે. આદી. ૨
 પુજા મન અવધારોરે,
 શેવકને અબ તારોરે;
 હું રહું તમારી આશે,
 આનંદ અતિ ઉદ્ધાસે;

શીવ કેલી સુખ નીવાસે,
 દ્યો આશુ તુંમ પાસેરે. આદી. ૩
 વીધીએ જે પ્રભુ પુજેરે,
 તસ પાપ કર્મ સખ ધુજેરે;
 શીવ સુખનો સ્વાદ તે ચાખે,
 જ્ઞાની એમ શાસ્ત્રે લાખે;
 કુમતીઓ પાપી તર્ક કરે,
 અજ્ઞાને ભર્યારે. આદી. ૪
 એક નવ ત્રણ સગ (૧૯૩૭) સાલેરે,
 શુભ અષ્ટમ માસ રસાલેરે;
 બિજવલ ચઉદશ દીન રૂડો,
 ખંડન મત કરવા કુડો;
 જૈન ધર્મ પ્રસારક મંડળી,
 પ્રેમે આ સ્તવ લાખેરે. આ. ૫

૩૬

પુનમ ચાંદની ખીલી પુરી અહીંરે-એ રાગ.
 ચાલો જઈએ રહીયે ભોયણ પૂરમાંરે,
 જ્યાં પ્રગલ્લા મદ્દી જીનરાજ,
 નમું નેહુ ધરી નિત્ય નાથનેરે.
 પ્રભુ મુરત મનોહર દીપતીરે,
 જેના મહીમાનો નહીં પાર.-નમું.

સાખી.

માથે મૂગટ શોહામણો,
 જડિયાં ઝાઝાં નંગ;
 હીરા પાના માણેકથી,
 પૂર્યા પંચ વરણી રંગ.
 કાને કુંડળ તેજથી ઝગે મગેરે,
 બાળ તીલક શોભે ચંદ.-નમું.
 કરમાં કદ્દી સાંકળા,
 બાંહે બાબુબંધ;

નવસેરો હાર હીરે જડ્યો,

ગળે બાંધ્યો ગળુબંધ.

કેડે કંદોરો રૂડો હીમનોરે,

ધર્યું સફળ બીજેરું હાથ.—નમુઃ

આંગી તો અજબ બની,

વંદે નરને નાર;

દુઃખીયાના દુઃખ ભાગતાં,

ઉતારે ભવપાર.

પાયે પુજે પરમ સુખ પામસેરે,

જે તરણ તારણ પ્રભુ ઝાજ.—નમુઃ

સુરનર કીરનર અપ્સરા,

આવે પ્રભુ દરબાર;

ગીત ગાન કરી નાચતાં,

કરતાં ઝાંઝરનો ઝમકાર.

ગાવે દાને દયાના શિખ્યોરે,

મુખેથી બોલે જયજયકાર.—નમુઃ

(૭૮)

૩૭

કીને દેખા હમેરા સ્વામી,
સ્વામીજી અંતર જામીરે. કીને૦
આઠે ભવકી પ્રિત પ્રકાશી,
નવમે ગયા શીવ ગામીરે. કીને૦
સેસા વનકી કુંજ ગલનમે,
મલ્યા મુને અંતર જામીરે. કીને૦
આપ ચલે ગીરનારકે ઉપર,
નારી તારી કેવળ પામીરે. કીને૦
કહે નથુ પ્રભુ નેમ નગીનો,
કહું છું અર્જ શીર નામીરે. કીને૦

૩૮

રથ ચડી જહુ નંદન આવત હે,
ચાલો સખી સખ દેખનકું. રથ૦
ભોર મુગટ પીતાંબર સોહે,
ગીરનારીકું ખતાવત હેરે. ચા. રથ૦

(૭૯)

તીન છત્ર ઓર તીન સિંહાસન,
ચોસઠ ચમર ઢળાવત હેરે. ચા. રથ૦
લાલચંદ્રકી એહી અરજ હે,
સખ સખી મંગળ ગાવત હેરે. ચા.રથ૦

૩૯

નાચત સુર વૃંદ છંદ
મંગળ ગુન ગારી. આંકણી.
કુમર કુમરી કર સંકેત,
આઠશત મિલ ભ્રમરી દેત;
ચંદ્ર તાર, રણુ, રણાદ,
ધુધરૂ પગ ધારી. નાચ૦ ૧ .
વાજાંત જીહા મૃદંગ તાલ,
ધપ મપ ધુધુ મકિટ ધમાલ;
રંગ, ચંગ, દંગ, દંગ,
ત્રાં ત્રાં ત્રિક તારી. નાચ૦ ૨
તતા થેઈ થેઈ તાન લેત,

મુરજ રાગ રંગ દેત;
તાન, માન, ગાન, બાન,
કિટ નટ ધુનિ ધારી.

નાચ૦ ૩

તુંજ નંદ શિશર ચંદ,
મુનીજન સખ તાર વૃંદ;
મંગળ, આનંદ, કંદ,
જય જય શિવ ચારી.

નાચ૦ ૪

રાવણ અષ્ટાપદ ગિરિંદ્ર,
નાચો સખ સાજ સંગ;
વાદ્યો જન પદ ઉતંગ,
આતમ હિતકારી.

નાચ૦ ૫

૪૦

(મેંવારી જોખના મેં તેરે સંગ.) એ રાગ.
મનવાણી તનથી મેં જનપદ ભંગ.

એ આંકણી,

કબસોદિનને ઘડી છીન પલતે,

જિહાંલક્ષિ એકરંગ મન૦	૧
નિશિ વાસરમે' જાગત સતો,	
જિન સેવા નહીં લંગ મન૦	૨
લયલિન જિયાં સર્વ પ્રદેશે,	
જિન ગુણુ પ્રેમ તરંગ. મન૦	૩
દ્રગલલક દીએ રિપલ જિનંદા,	
સેવું ચરણુ નિસાંક. મન૦	૪
વૃદ્ધિ ગાંભીર કહૂં નીત્ય કેલી,	
શિવ રમણીકે સંગ. મન૦	૫

૪૧

રાગ-મરાઠી

અરીહુંત પદ અર્ચન ચેતન,
 જન શરૂપમે રમ રહીએ;
 નીજ સત્તા પ્રગટે જરકે કરમ,
 ભરમ નીજ સુખ લહીએ. અરીહું. એ આંકણી
 તું જન અચલ ઈશવીલુ ચીદધન,

(૮૨) .

રંગ રૂપીવન તું કહીએ .
અજ અચલ નીરાશી શીવંશંકર,
અધહુર જગ મહીએ. અરીહું ૦ ૨
અચય વીભુ નીરંજન સ્વામી,
ત્રીભુવન રામી તું કહીએ;
સ્વતેરી વીભુતી અક્ષત,
અચનેસે ઝટ લઈયે અરીહું ૦ ૩
મરૂદેવી નંદન ચરણ સૂહંકર,
કીર જુગલ અક્ષત ગ્રહીએ;
કરી અર્ચન સુરનર,
આંતમે પરમાત્મા પદરસ વહીએ. અ૦ ૪

૪૨

૩ અથ શ્રી સભવજન સ્તવન.

રાગ ચતુરગ.

શુમાની કીની ના તે સંલવ સંગ.
એ આંકણી. પદ પંકજયે ચંચળ તોસો.

ક'પે જયુન તુરંગ. ગું ૧ જસ સંગતમે
 જોર ડસીલો, ડકે ન કામ ભુજંગ ગું ૨.
 હિત સાધનમે છીન ના લાગે, મુકિત
 પ્રયાણ અલંગ. ગું ૩. ભ્રમ ભુલન તે
 સાર ન જાણ્યો, રૂપે મોહ્યો પતંગ. ગું
 ૪. વૃદ્ધિ સુ ગુણ લેસંભવ સેવી, ગંભીર
 જ્ઞાન તરંગ ગું ૫.

૪૩

રીખવદેવનું સ્તવન.

રાગ મરાઠી.

રીખલજનંદ વીમલગીરી મંડન, મંડન
 ધમ ધુરા કહીએ;
 તું અકલ સરૂપી જારકે કરમ ભરમ ની-
 જગુણ લહીએ. રીં
 અજર અમર પ્રભુ અલખ નિરંજન ભંજન
 સમર સમર કહીએ;

તું અદ્ભુત યોદ્ધા મારકે કરમધાર જગ
જશ લહીએ. રી૦

અવ્યય વીભુ ઈશ જગરંજન, રૂપેરેસ વીન
તું કહીએ;

શીવ અચર અનંગી, તારકે જગજન ની-
જસતા લઈએ. રી૦

સતસુત માતા સુતા સુહંકર, જગત જ-
યંકર તું કહીએ;

નીજજન સખ તારો-હુમોસે અંતર ના
ચહીએ૦ રી.

મુખડા ભીચકે ખેશી રહેના. દીન દયા-
ળકે ના ચઈએ.

હુમ તન મન ઠારો-વચનસે સેવક આપ-
ના કહે દઈએ. રી.

ત્રીભૂવન ઈશ સુંહકર સ્વામી. અંતર જામી
તું કહીએ.

(૮૫)

જખ હમકું તારો પ્રભુસે મનકી વાત
સકળ કહીએ. રી.

કલપતરૂ ચીંતામણી જાચ્યો આજ નીરાસ
ના રહીએ

તું ચીંતીતદાયક. દાસકી અરણ ચીતમેં
દ્રઢ ગ્રહીએ. રી.

દીનહીન પરગુણ રસમે રાચ્યો. સરણ ર-
હીત જગમે રહીએ,

તું કરૂણા સીંધુ દાસકી કરૂણા કયું નહીં
ચીત ગ્રહીએ. રી.

તુમવીન તારક કોઈ ન હીસે. હોવે તુમકું
કયું કહીએ.

બહદીસમેઠાની તારકે સેવક જગમા જશ
લહીએ. રી.

સાતવાર તુમ ચરણે આબ્યો દાયક શરણ
જગત કહીએ.

(૮૬)

અખ ધરણે બેસી નાથસે મનવંછીત સખ
કુછ લહીએ. રી.

અવગુણ માની પરી હુરસ્યો તો આદી
ગુણીજગકે કરીએ.

જો ગુણીજનતારો તો તેરી અધીકતા કયા
કહીએ. રી.

આતમઘટમે ખોજ પીયારે બાંધ ભટકતે
ના રહીએ.

તુમ અજય વીનાશી ધાર નીજ રૂપ આ-
નંદધન રસ સહીએ. રી.

આતમ નંદી પ્રથમ જીનેસ્વર. તેરે ચરણ
સરણ રહીએ.

સીધાચલ રાજ સરે સખ કાજ આનંદ
રસ પી લહીએ. રી.

.૪૪

હાડાજી શું કરેં સાહસ-એ રાગ.
 પ્યારા પ્રભુ પાર્શ્વ નાથને,
 અરજ કરું શીર નામીરે. પ્યા૦
 રત્ન ચીંતામણી સરીખોજ ધર્મ આ,
 નવજસો તુમે હારીરે. પ્યા૦
 જૈન પ્રતીમાની મુરતી દેખત,
 સંતોષ થયો મુને ભારીરે. પ્યા૦
 પુજા કરતાં પાપજ ભાવે,
 તેવી પ્રતીમા ગુણવાળીરે. પ્યા
 કેશર ચંદને જીન પ્રતીમાની,
 પુજા કરો મન સુદ્ધ આણીરે. પ્યા૦
 ઉલટ ધરીને જે કોઈ શરણે,
 ભય તે નરની બલીહારીરે. પ્યા૦
 આઠે કર્મે સત્રુની માફક,
 ભીંટાઈ વળ્યા દુઃખ દાઈરે. પ્યા૦

(૮૮)

માત તાત સુત બંધવ ભાઈ,
તેની નવ જાણે સગાઈરે. પ્યા૦

અથીર સંસાર આ સાગર માંડી,
નવ ફસાસો મારા ભાઈરે. પ્યા૦

જેસંગ જૈનનો જયકાર ગાળા,
ઉલટ ધરે મનમાંહરે. પ્યા૦

૪૫

રીખભજનનું સ્તવન.

માહાદેવ ક્ષેત્ર સોહામણુ-દેશી.

જગજીવન જગ વાલડો,
મરૂદેવીનો નંદ લાલરે;
મુખ દીઠે મુખ ઉપજે,
દરસણુ અતિહી આણુંદ લાલરે. જ૦ ૧
આખડી અંખુજ પાખડી.
અષ્ટમા શશી સમ લાલ લાલરે,

ઘડન તે સારદ ચદલા;
 વાણી અ તઅ રસાલ લાલરે. ૪૦ ૨
 લક્ષણ અંગે વિરાજતાં,
 અડહીય સહસ ઉદાર લાલરે;
 રેખાકર ચરણાદીકે,
 અભ્યંતર નહીં પાર લાલરે. ૪૦ ૩
 ઇંદ્ર ચંદ્ર રવિ ગીરી તણા,
 ગુણ લેઈ ઘડીયું અંગ લાલરે;
 ભાગ્ય કીડાં થકી આવીયા,
 અચરીજ એહુ ઉતંગ લાલરે. ૪૦ ૪
 ગુંગ સઘલા અંગે કરયા,
 દુર કરયા સવી દોખ લાલરે;
 વાચક જશ વિનયે થણ્યો,
 દેખે સુખનો પોખ લાલરે. ૪૦ ૫

(૯૦)

૪૬

ધરમનાથ જન સ્તવન.

લાવણી.

શ્રી ધર્મનાથ મહારાજ, વિનંતી આજ,
ઉરમાં ધરજી; (૨)

સ્વિકારો મારા શામ, આટલી અરજી. ટેક.
મેં કર્મ કર્યા કાંઈ કેડ, નથી સુજ ભેડ,
અવનીમાંહી; [૨]

પાપી હું પુરજી, પ્રેમ ધરોને કાંઈ. શ્રી ધૃ
છો રત્નપુરીના રાય, સુવૃતામાય,
સુતભાનુના; (૨)

સૌ માપુ કરો મહારાજ, હોય જે ગુના
શ્રી ધરમજી

હું ભવ અટવિની માંહી,

રઝળીઓ રાય, રાંક બહુ થઈને; (૨)

કાંઈ કીધા કેટી જ મ,

(૯૧)

મરણ દુઃખ સહીનેઃ શ્રી ધરમ૦

સંસાર જાળની સાથ, ગુથ્યા પગ હાથ,
તરૂં શી રીતે. (૨)

પોહોચાડો નિધીપાર, નમુ છું નિતે
શ્રી ધરમ૦

ચોરી ચાડી શીલલંગ, જાણીને રંગ,
ઈમંગે કીધાં. (૨)

આ નીચે કર્મોને કાજ,
કપટ બહુ લીધાં. શ્રી ધરમ૦
નહી ધર્યો ધર્મ કાંઈ કાન, આણીને સાન,
કાયા નહી કપટી (૨).

અમૃતવત દાખો હુવે,
આપની દ્રષ્ટી શ્રી ધરમ૦
હું તરૂણીમાં બહુતાન ભુલ્યો

સૌ ભાન સુંખ સાગરમાં (૨)
મળશે ક્યાંથી તે રત્ન,

(૯૨)

પ્રભુ ગાગરમાં શ્રી ધરમ૦

મેં કર્યાં દેવજે દોષ,

રાખ્ય નહીં રોષ, માફી હું માંગુ. (૨]

શર્ણુ આબ્યો છું શામ,

ચર્ણુ હું લાગું. શ્રી ધરમ૦

નહી ધરું તુજ વિણધ્યાન,

કરું ગુણગાન, ધર્મના ધોરી.

(૨)

આપો શિવરમણી સુખ,

અજ એ મોરી. શ્રી ધરમ૦

કહે દ્વિકરજોડી દાસ પુરીને આશ,

પાપપર હરજો; (૨)

સશિ સુતતણી સૈ અજ,

ધ્યામાં ધરજો. શ્રી ધરમ૦

પંચ પરમેષ્ટીની આરતી.

જયદેવ જયદેવ, જય જય જગ ત્રાતા;(પ્રભુ)

પારંગત પિતુમાતા,

તું ભગની બ્રાતા. જયદેવ૦ ૧

આદેશ્વર સ્વામી, છો અંતરજ્ઞમી; (પ્રભુ)

વિશ્વ સકળ વિસરામી, (૨)

ગીરૂઆ ગુણુ ગ્રામી. જય૦ ૨

જીનવર જયકારી, અત્યંત ઉપકારી; (પ્રભુ)

શાંતિ શાંતિ સુખકારી, (૨)

નરનારી તારી. જય૦ ૩

અરિહા અવિકારી, ભગવત્ પ્રદાયારી;(પ્રભુ)

પસુના પ્રાણુ ઉગારી, (૨)

નેમ તજી નારી. જયદેવ૦ ૪

નર નિરજર જાતી, પાર્શ્વ ગુણો ગાતી;(પ્રભુ)

જરા નુવણુથી જાતી, (૨)

ખટ દર્શન ખ્યાતી. જયદેવ૦ ૫

વર્દ્ધમાન વાણી, જગ સુખકર જાણી; (પ્રભુ)

શુણી ભાવે ભવિ પ્રાણી, (૨)

વરીયા શીવરાણી. જયદેવ૦ ૬

એ પરમેષ્ટી પંચ, (૨) નમતાં અધનાસે; (પ્રભુ)

સકળ વિધન સંહારી, (૨)

વસિએ શિવ વાસે. જયદેવ૦ ૭

શુર ઉઘોત પશાય જન પદકજ રંગે; (પ્રભુ)

શિવ સુત કેશવ વંદે (૨)

જૈન સભા સંગે. જયદેવ૦ ૮

મંગળાદીવો.

ચ્યારો મંગલ ચ્યાર,

આજે મારે ચ્યારો મંગલ ચ્યાર; એ ટેક.

દેખ્યો દરસ સરસ જનજકો,

શોભા સુંદર સાર. આજે૦

છીનું છીનું છીનું મન મોહન ચરચ્યો,

ધસી કેસર ધનસાર આજે૦ ૨

(૯૫)

વિવિધ જાતકે પુષ્પ મંગાવો,
મોઘરલાલ ગુલાંલ.

આજે ૩

ધુપ ઉખેવો ને કરો આરતી,
મુખ ખોલો જયકાર,

આજે ૦ ૪

હરખ ધરી આદેશ્વર પૂજો,
ચોમુખ પ્રતીમા ચાર.

આજે ૦ ૫

ભાવ હુયે ધરી ભાવના ભાવો
જીમ પામો ભવ પાર.

આજે ૦ ૬

સકલચંદ્ર સેવક જીનજીકો,
આનંદ ધન ઉપગાર.

આજે ૦ ૭

સૂચનાં.

આ પુસ્તક મળવાનાં ઠેકાણાં.

અમદાવાદ—જેશંગભાઈ મોતીલાલ શાહ.

બુકશેલર—રીચીરાડ.

મોતીલાલ મનસુખરામ મંદી.

વાળા કૃતાસાની પોળ.

ઉપર લખેલે ઠેકાણે સર્વે જગનાં
પુસ્તકો મળશે.

મુંબઈ—રાજ્યલકત પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
સર્વે જાતનું છાપવાનું કામ થાય છે તથા પુ-
સ્તકો મળે છે.

ઠેકાણું—પાયધોની લીંટીજખરને નાકે
શાંતીનાથના દેરાસરની જોડમાં.

